

Izvorul clipelor

Daniel Vișan-Dimitriu

La cotul pădurii, aproape de drum,
Izvorul mai cheamă drumeții-nsetați
C-un susur de ape ce sună precum
Un zbucium de clipe când timpul străbați.

Sunt cele ferice din zori de avânt,
Ce urcă, se-nalță, fac parte din cer,
Devin încântarea din brațe de vânt
Și uită că-n ele e timp efemer.

E-un zbucium de clipe de gând și cuvânt
Ce curg și tânjesc spre un ultim liman
De liniște, pace, adânc în pământ,
Depart de jghebul cioplit în buștean.

Și totul e viață ce trece ușor
Ca timpul pe care-n doi pași îl străbați
Când viața îți pare un simplu izvor
Din care se-adapă atâția-nsetați.